

מ"ת 41151/12/17 - מדינת ישראל נגד סאמי אלגלאוין (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 41151-12-17 מדינת ישראל נ' אלגלאוין(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
מדינת ישראל
המבקשת
ע"י ב"כ עו"ד מזור טפירו
נגד
המשיב
סאמי אלגלאוין (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד טאהר אלמכאוי

09 ינואר 2018

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה פוזת של רכב, הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, סירוב לבדיקת שכרות ונהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא).

1. על פי העובדות בכתב האישום, בתאריך 16.12.2017 בסמוך לשעה 03:45 חנה המשיב את הרכב בו ישב מסוג מזדה בחנייה של ויצו ברח' ויצמן בעיר באר שבע. כאשר התקרבה לרכב נידת, החל המשיב לנהוג ברכב בדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן ח"י אדם בכך שהחל לברוח לכיוון רח' רגר כשהוא חוצה את הצומת כאשר אור הרמזור אדום.

המשיב המשיך בנסיעתו ופנה לרח' הנריטה סולד וגם הפעם כשהוא חוצה את הצומת כאשר אור הרמזור אדום ונוסע נגד כיוון התנועה.

המשיב המשיך בנסיעה מהירה לרח' שז"ר, פנה שמאלה לרח' הבורסקאי ומשם עד לכיכר של מרכז הקניות וואן (הביג) שם חתך את הכיכר נגד כיוון התנועה ונכנס לרח' יצחק נפחא בנתיב הנגדי ונסע עד לרמזור של רח' בן גוריון שם פנה שמאלה וחזר לנתיב נסיעתו. משם נסע לרח' יעקב גרשפלד ובצומת עם רח' שז"ר כמעט וניגח נידת משטרה שהייתה במקום והניידת נאלצה לנסוע אחורה. משם המשיך המשיב לרח' חיים יחיל ופנה ימינה לרח' קרן היסוד ובפנייה לרח' הנריטה סולד עלה על שטח הפרדה וחצה לעבר הרחוב וניסה לנגח נידת שניסתה לעקוף אותו, פנה לרח' לאונרד כהן, התנגש בניידת שהייתה במקום ונעצר.

מיד לאחר המתואר לעיל, כאשר הגיעו שוטרים לרכבו, החל המשיב להשתולל וסירב להתלוות לשוטרים. מיד לאחר שנעצר, נלקח לבצע בדיקת שכרות במכשיר ה"דראגר" אך המשיב סירב להיבדק.

2. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של " כמה אלמנטים של עבירות" כמו שהמשיב חצה פעמיים צומת עת האור ברמזור אדום וכי נסע נגד כיוון התנועה, אלא שלדיו מדובר בעבירות תעבורה ובאלה אין מספיק כדי לייחס לו עבירה של נהיגה פוזת על פי סעיף 338 שכן עבירות על פי סעיף זה נדרש להוכיח כי המשיב סיכן כלי תעבורה או התכוון לסכן מאן דהוא, ועל פי דוחות הפעולה של השוטרים לא עולה כי בעת נהיגת המשיב הכוללת חציית שני צמתים באור אדום ונסיעה בניגוד לכיוון התנועה הוא הפריע לרכב כזה או אחר. לדיו נהיגה פוזת היא נהיגה בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם, ובזמן שהמשיב נמלט ובדרך בה נמלט - לא היו עובר אורח או נהגים ולפיכך מדובר בעבירות תעבורה נטו, כמו הפרעה לשוטר, אי ציות להוראת שוטר.

אשר לטענה כי המשיב פגע בניידת משטרתית נטען כי על פי דוחות השוטרים (עדי תביעה 2-3) עולה כי הניידת היא זו שפגעה ברכבו של המשיב בחלק האחורי ומכאן שהאחריות לאותה פגיעה בניידת היא לפתחו של מי שנהג בניידת ולא של המשיב.

אשר לסירובו של המשיב לבצע בדיקת שכרות הפנה לדבריו של המשיב אשר טען בפני השוטרים כי יש לו כאבים וביקש לראות רופא ולפיכך סירב לבדיקה עד שיראה רופא.

ב"כ המשיב סבר כי אין הצדקה להמשיך מעצרו של המשיב וכי יש לשחררו לחלופת מעצר בדמות בני משפחתו של המשיב, אשר נשמעה ונחקרה.

3. באין חולק על קיומן של ראיות לכאורה בכל הנוגע לתיאור מרבית העובדות בכתב האישום, עמד ב"כ המבקשת על מסוכנות המשיב אשר נטען נלמדת מעצם מעשיו וחומרתם. הדגיש כי מדובר במי שנהג תחת השפעת אלכוהול, ללא רישיון נהיגה בתוך העיר באר שבע ותוך שהוא נמלט מהשוטרים שרדפו אחריו כברת דרך הוא חוצה רמזורים כשהאור בהם אדום, נוסע בניגוד לכיוון התנועה ולא נשמע להוראות השוטרים לעצור, התנגד למעצרו וסירב לבצע בדיקת שכרות. לדיו של ב"כ המאשימה, מדובר במשיב שחלופת מעצר לא תסכון שהרי לא נשמע להוראות השוטרים ובנוכחותם הוא מבצע עבירות חמורות שיש בהם לסכן חיים. בנוסף הפנה לעברו הפלילי של המשיב כמגביר בעצמת המעצר.

4. ב"כ המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה לעובדות המתוארות בכתב האישום, למעט בנוגע לנסיבות ההתנגשות בין ניידת משטרתית לבין הרכב בו נהג המשיב. בהקשר זה טען כי הניידת התנגשה ברכבו של המשיב מאחור ומכאן שלא ניתן לומר כי המשיב הוא זה שהתנגש בניידת.

עיקר טענתו של ב"כ המשיב הוא כי אין בנהיגתו של המשיב כמתואר בכתב האישום ובדוחות השוטרים כדי לצדיק המשך מעצרו שכן לכל היותר ניתן היה לייחס לו עבירות תעבורה ולא עבירה של נהיגה פוזת אשר יסודותיה אינם מתקיימים

בנסיבות מקרה זה.

5. די בעובדות המתוארות כתב האישום על מנת לקבוע כי בטענות ב"כ המשיב, אין ממש, והאמור מקבל משנה תוקף בעין בחומר החקירה אשר מחדד בנסיבות החמורות בהן ביצע המשיב את העבירות המיוחסות לו ואותן מצא לנכון להגדיר ב"כ המשיב " **עבירות תעבורה ותו לא**".

השוטרת דורין כנפו מדווחת בדו"ח הפעולה שלה, כי בשעת לילה מאוחרת הבחינו ברכב חונה ובו יושב אדם במושב הנהג, הוא המשיב הניידת חלפה מעט את הרכב וחזר מעט לאחור ומיד בעשותה כן, החל הרכב להימלט מהמקום, הניידת ביצעה פרסה ומרדף החל אחר הרכב הנמלט, כשמיד בתחילתו הודלקו אורות כחולים מהבהבים, הופעלה מערכת הכריזה והמשיב התבקש לעצור אולם המשיב לא עצר.

במהלך המרדף אחר המשיב הוזעקה ניידת נוספת אולם גם בזו לא היה לסייע המשיב המשיך בבריחה תוך שהוא חוצה צמתים כשהאור ברמזורים אדום, נסע בניגוד לכיוון התנועה ועד ההתנגשות עם אחת מהניידות שרדפה אחריו. עוד עולה מדוח הפעולה הנ"ל כי עת נעצר הרכב נמצא עם המשיב אדם נוסף שישב במושב שלצדו, כי מהרכב נדף ריח חריף של אלכוהול, כי מהמשיב נדף ריח חריף של **אלכוהול וכי בקבוק וודקה פילנדיה וכוס פלסטיק נמצאה בין מושב הנהג למושב הנוסע**.

מדוח הפעולה של השוטר דוד פטוסי עולה כי הוא התבקש על ידי השוטר יהונתן רחמינוב שנכח בניידת בה נהגה השוטרת דורין כנפו, לסייע להם וזאת בניידת משטרתית בה נהג. השוטר פטוסי תיאר כי הבחין ברכב המשיב כשהוא נוסע מולו, ובעקבותיו ניידת משטרה, הוא הדליק אורות כחולים מהבהבים דולקים, מערכת כריזה וסירנה דולקת ביקש מהרכב לעצור, אולם זה חלף אותו ולא עצר ואז החל לדלוך אחריו בנוסף לניידת בה נסעה השוטרת דורין כנפו ועד הגעתו לרכב אשר עצר לאחר התנגשות עם ניידת משטרתית נוספת שהצטרפה למרדף אחר הרכב בו נהג המשיב. עיון בדו"ח הפעולה של השוטר דוד פטוסי לא רק מחדד בחומרת הנסיבות בהן נהג המשיב את הרכב ברחובות העיר באר שבע, אלא גם בכך שהניידת והרכב המתנגשים נפגעו בחלק הקדימי (חזית) שלהם כתוצאה מההתנגשות.

נהיגתו הפרועה והפוחזת של המשיב מקבלת ביטוי גם בדוחות הפעולה של השוטרים יהונתן רחמינוב ושל נתנאל ראובן מתאר כי התבקש לסייע בתפיסתו של הרכב הנמלט בו נהג המשיב, זה מתאר כיצד החל לרדוף בניידת משטרתית בה נהג אחר רכבו של המשיב אשר הצליח להימלט מהניידות שנסעו אחריו, עלייתו של הרכב על אי תנועה, נהיגה במהירות, פניה במהירות, נסיעה בניגוד לכיוון התנועה ניגוח אחת הניידות את הרכב ועד לאיבוד שליטה של נהג הרכב הנמלט ועצירת הרכב.

נהיגתו הפרועה והפוחזת של המשיב מקבלת ביטוי גם בדו"ח הפעולה של השוטר שגיב בן נעים אשר הצטרף גם הוא למרדף בניידת משטרתית בה נהג ונוכח דיווח על נהיגת המשיב ברכב והימלטותו מהשוטרים. כאן המקום להוסיף כי ניידת משטרתית נוספת, בה נהג השוטר טל פרץ הצטרפה למרדף אחר המשיב ולמעשה המרדף כלל לפחות 4 ניידות משטרתיות אשר בשלב מסוים דלקו יחד אחר הרכב בו נהג המשיב ורק בשילוב הזה היה כדי לעצור את הרכב אשר

בסופו של דבר הסתיים בהתנגשות בין אחת הניידות לרכבו של המשיב.

6. נהיגת המשיב את הרכב כמתואר בכתב האישום ודוחות הפעולה של השוטרים שדלקו אחריו מקימה גם מקימה את יסודות העבירה של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338 (1) לחוק העונשין.

טענת בא-כוח המשיב להעדר ראיות לכך שהמשיב הפריע לכלי רכב אחרים או סיכן בנהיגתו אחרים בנהיגתו אינה רלוונטית לעניינו שכן המשיב אינו מואשם בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה.

סעיף 338 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קובע: "העושה אחת מאלה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו חבלה, דינו מאסר 3 שנים". ועניינו כאן היא בשאלה האם אופן נהיגתו של המשיב הייתה בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם או לגרום לו לחבלה.

בית המשפט העליון הגדיר את המבחנים לעבירה זו במסגרת מבחן שקבע המאבחן בין עבירות לפי סעיף זה, לבין עבירות לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין - סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה:

"עבירות העוסקות בנהיגה בדרך נמהרת או רשלנית (כדוגמת סעיף 338 לחוק העונשין) מטפלות בנהג הסביר, הממוצע, שבשל נסיבות שונות מבצע עבירה בזמן נהיגה. עבירה לפי סעיף 332(2) לעומת זאת, מטפלת בנהג שאינו 'תמים'. היא מתמקדת בנהג שידע על הפסול בהתנהגותו, ולמרות כן לקח סיכון ביודעין לפגיעה באנשים חפים מפשע, אשר צפויים להינזק כתוצאה מנהיגתו הפרועה..." (ע"פ 217/04 חאפז אלקורעאן נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(2), 4050, 4055 (2005)).

כבוד השופט קדמי בספרו "על הדין בפלילים", חלק שלישי, עמ' 1308-1313 (מהדורת תשס"ו 2006), ציין לעניין היסוד הנפשי הנדרש להרשעה לפי סעיף 338(א)(1): **"די בהלך נפש של 'רשלנות' לביסוסה של הרשעה לפי סעיף זה, ועל כן שוב אין חשיבות מעשית בהקשר זה, למשמעותו העיונית של המושג 'נמהר'... ההלכה למעשה קובע סעיף זה עבירה של רשלנות ואין בקביעת החלופה של 'נמהר' כדי למנוע הרשעה הנעוצה בהלך נפש של 'רשלנות'".**

סבורני כי העובדה שהמשיב נמלט בנסיעה לאחר שנדרש לעצור על ידי שוטרים, האיץ את מהירות נסיעתו תוך חציית שני צמתים כשברמזור אור אדום, נהג ולא פעם אחת בניגוד לכיוון התנועה, עלה על אי תנועה כשנוכח נהיגתו נאלצו השוטרים שנהגו בניידות לבצע לא אחת פעולה אקטיבית על מנת להימנע מתאונה, אם כי לבסוף הרכב וניידת משטרתית התנגשו - והרי לפנינו נהיגה פזיזה ורשלנית וברמה גבוהה מאוד.

ההבדל העיקרי בין עבירה לפי סעיף 332 לבין עבירה לפי סעיף 338 נעוץ ברכיבה המחשבה הפלילית הדורשת (בעבירות לפי סעיף 332) צפיות כי התוצאה הקרובה לוודאית של אופן הנהיגה הינה סיכון השימוש הבטוח של הנוסעים האחרים בנתיב התחבורה. את הצפיות בדבר התוצאה הקרובה לוודאית ניתן להסיק בדרך כלל מנוכחותם של כלי רכב

אחרים בדרך אשר נהגיהם נאלצו לבצע פעולה אקטיבית (בלימה, סטייה וכיוצ"ב) המלמדת נוכח עצם אותה נקיטה כי נהגי אותם כלי רכב חשו כי אופן נסיעת אותו נאשם מסכנת השימוש הבטוח בנתיב התחבורה עד כדי אילוצם לנקוט בפעולה אקטיבית תוך הפסקת אופן נסיעתם הרגיל באופן המלמד לכאורה כי הנאשם צפה או צריך היה לצפות כי בהעדר אותה פעולה אקטיבית שנקטו הנהגים האחרים המשך נהיגתם הרגיל והשגרתי באותה נקודת זמן לא יוכל לאפשר להם להשתמש בנתיב התחבורה בלא שיסוכן השימוש הבטוח שלהם בנתיב. בעבירה לפי סעיף 338 כל שנדרש הוא יסוד של רשלנות או פזיזות, ועל כן, אין צורך בתוצאה הקרובה לוודאית, ודי בכך שנהג נוסע במהירות גבוהה ביחס לתנאי הדרך תוך חציית צמתים באופן בלתי זהיר וכיוצ"ב בכדי ללמד על כך שלכל הפחות היה רשולן או אדיש ביחס לסיכון הנגרם כתוצאה מאופן נהיגתו.

7. **עילת המעצר** - המדובר במי שנמלט משוטרים ברכב תוך נהיגה פרועה שיש בה לסכן חיי אדם או לגרום להם לחבלה, נהיגה שתוצאתה התנגשות באחת מכלל הניידות שדלקו אחרי המשיב להשיגו.

לעוצמת המסוכנות הנשקפת ממעשי המשיב, ולהיתכנות חלופת מעצר, נפסק: **"חזרנו והתרענו כנגד תופעת המרדפים המתנהלים בכבישים כאשר נהגים מבקשים בדרך זו למנוע את מעצרו על ידי אנשי החוק. בתופעה קשה זו כרוכה סכנה רבה לציבור המבקש לנהל את שגרת יומו מבלי חשש שרכב נמלט יפגע בו. על כן נראה לי כי ככלל נכון לעצור נאשמים החשודים בנהיגה מסוג זה עד תום ההליכים..."** (בש"פ 329/07 איסמעיל אבו טראש נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

וראו גם בש"פ 329/07 סלימאן אבו קרינאת נ' מדינת ישראל: **"משטרת ישראל נאבקה בתופעה קשה בכבישי הארץ בכלל ובכבישי הדרום בפרט, כאשר נהגים פורקי עול מסכנים בדרך נהיגתם את חייהם של אזרחים תמימים. את התופעה הזו, ששוב אינה נחלתם של יחידים, יש לגדוע באיבה, ואחת הדרכים לכך היא להחזיק במעצר גם את מי שטרם הורשע כאשר ברור כי שעה שהוא מתהלך חופשי הוא מהווה סכנה נמשכת לציבור..."**

וראו גם בבש"פ 2613/06 עלי סראיעה נ' מדינת ישראל: **"התופעה של סירוב נהגים לציית להוראות שוטרים ובריחה מאנשי החוק, תוך כדי נסיעה מהירה ברכב, קיבלה בשנים האחרונות מימדים מדאיגים. חמורה במיוחד היא העובדה שרבים חוטאים בכך, אף שנהיר להם כי מעשיהם עלולים להסתיים בקיפוח חיי אדם, או בפציעתם של נוסעים ונהגים תמימים הנקלעים, לרוע מזלם, לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מסוג זה. להשקפתי, מי שכך נוהג חושף לעיני כל עד כמה מופלגת היא הסכנה הטמונה בו, ועל כן, אין בחלופה המוצעת כדי לאיין סכנה זו".**

8. אמנם החלטות בית המשפט העליון, במקרים דלעיל ניתנו בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ואולם, אלה נכונים לעניינו של המשיב דן, שכן עניינם ברכיב התנהגותי זה שבמעשי המשיב, היינו, נהיגה פרועה בדרך ציבורית תוך הימלטות מאנשי החוק.

אשר לעילת המעצר זו מוגברת במידה ניכרת נוכח שמדוחות הפעולה של כלל השוטרים נמצא כי מהרכב נדף ריח חריף של אלכוהול, נמצא בקבוק אלכוהול ובנוסף כוסות שתיה וכי מהמשיב נדף ריח אלכוהול שכן באלה יש לבסס טענת המבקשת כי המשיב נהג כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

אם לא די באמור, **המשיב נהג כפי שנהג, ללא רישיון נהיגה שכן מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ובמילים אחרות מבלי שלמד לנהוג והוא בכלל לא מכיר כלל את חוקי התנועה**, למעשה נהג המשיב גם ללא תעודת ביטוח (הגם שעבירה זו לא יוחסה לו).

דומה כי שילוב מכלול הדברים האמורים מקים עילת מעצר בעצמה גבוהה באופן מיוחד וזו מוגברת עוד יותר בהתנהגות המשיב אשר תחילה התנגד למעצרו, סירב לבצע בדיקת שכרות כשניכר כי הסבר ב"כ לעניין זה הינו דחוק ומלמד רק על רצון של המשיב למלט עצמו מבדיקה, ובנוסף המשיב מסר גרסה שקרית במהלך חקירתו בכל הנוגע לזהות הנהג ברכב הנרדף.

בכל הנוגע להיתכנות חלופת מעצר בעניינם של נאשמים אשר מבצעים עבירות הכרוכות בנהיגה פרועה, במפגיע, לעיני שוטרים ולאחר שנצטוו לעצור, קבע בית המשפט העליון: **"עצם ההתעלמות מאנשי משטרה שמנסים כברת דרך ארוכה לעצור את המשיב בדרכים חוקיות, מצביעה בפני עצמה על מסוכנות. לא סתם מסוכנות, אלא מסוכנות שיש לה השלכה רבתי לעניין האפשרות לבטוח במשיב, כאשר על הפרק עומדת האפשרות לשחרורו בחלופת מעצר. מי שאיננו נרתע משוטרי העומד בפניו ומסמן לו פיזית בצורה הברורה ביותר לעצור, וכי מדוע ירתע מהוראה ערטילאית של בית המשפט המכתיבה לו תנאים כאלה ואחרים" (ראו בש"פ 9701/06 מדינת ישראל נ' סלים אלטסד)**.

בכל הנוגע למשיב זה, אשר לו עבר פלילי ועבר תעבורתי, הוצעה חלופת מעצר, שלדידי, רחוקה היא מלספק בנסיבות המקרה. עם זאת ומבלי לטעת בליבו כל צפייה באשר להחלטה שתתקבל סופו של יום בעניינו, מתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר מעצר וזאת עד ליום 7.2.2018.

קובעת דיון נוסף ליום 7.2.2018 בשעה 09:30.

המזכירות תעביר העתק החלטתי בצירוף כתב האישום לשירות המבחן אשר יגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב.

המשיב יישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ח,
09/01/2018 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה